

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Sosial- og familieavdelingen

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036, Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 12/6734 Deres dato: 12.10.2012 Vår ref.: 2012/21643-2 S-BFS Saksbehandler: Dato: 29.11.2012

Høringsuttalelse – forslag til lovendringer for å gi barn bedre beskyttelse mot vold og overgrep

Fylkesmannen i Oslo og Akershus viser til departementets oversendelse av høringsnotat 12.10.12, *Forslag til lovendringer for å gi barn bedre beskyttelse mot vold og overgrep*.

I all hovedsak støtter vi departementets lovforslag og de vurderinger som ligger til grunn for disse. Vi vil for øvrig bemerke:

Når det gjelder forslaget som omhandler bostedsforelders rett til å beskytte barnet mot vold og overgrep er vi i likhet med departementet av den oppfatning at en interesseavveining mellom ulike hensyn taler for de foreslåtte endringene i barneloven § 43. Vi mener forslaget er nødvendig for å gi de aktuelle barna bedre beskyttelse.

Partshjelper:

Fylkesmannen støtter forslaget om at barneverntjenesten gis adgang til å opptre som partshjelper i saker hvor barneverntjenesten anbefaler bostedsforeldre å endre samværsordning, og i saker hvor samværsforeldre reiser sak om endring i fast bosted for barnet. Barneverntjenesten har god kompetanse til å vurdere barnets omsorgssituasjon og barnets beste, og vi mener en slik støttefunksjon faktisk vil medføre at flere barn blir beskyttet mot å leve under forhold som kan skade deres helse og utvikling. Vi ser at det å skulle opptre som partshjelper i enkelte tilfeller vil kunne medføre at barneverntjenesten får en vanskelig dobbeltrolle. Vi mener likevel at muligheten til å opptre som partshjelper vil gi barneverntjenesten større grad av legitimitet med hensyn til å skulle gi råd og veiledning i denne type saker.

Vi mener det er naturlig at barneverntjenesten har et lovbestemt unntak fra taushetsplikt når den skal avgi vitneforklaring eller legge frem dokumenter for retten i saker etter barneloven. I dag forutsetter dette en søknad om fritak fra taushetsplikt til Fylkesmannen, som nær sagt i alle tilfeller gir slikt fritak av hensyn til sakens opplysning. En lovendring vil bidra til å unngå unødig byråkrati. Vi mener fritaket fra taushetsplikten også bør fremgå av barnevernloven (i tillegg til domstolsloven) fordi vår erfaring tilsier at barneverntjenesten først og fremst forholder seg til og er kjent med denne. Vi støtter departementets forslag om å ta dette inn som ny § 6-7 b).

Når det gjelder den foreslåtte utformingen av nytt fjerde ledd i barneloven § 50, stiller vi spørsmål ved om det er nødvendig å vise til barnets beste i bestemmelsen. Med ordlyden som er foreslått, kan det være uklart hvem som skal avgjøre om det er til barnets beste at

Postadresse: Postboks 8111 Dep 0032 OSLO	Besøksadresse:	Telefon: 22 00 35 00 Telefaks: Internett: www.fylkesmannen.no/OsloOgAkershus	Saksbehandler: Direkte telefon: 22 00 37 09 E-post: Org.nummer: NO 974 761 319
--	----------------	---	---

barneverntjenesten gir opplysninger til domstolen i en konkret sak. En slik henvisning kan også synes unødvendig, siden barnets beste er et overordnet hensyn og alltid vil måtte tas i betraktning.

Opplysnings- og meldeplikt for dommere:

Vi ønsker å presisere at vi støtter departementets forslag om en lovendring hvor det klargjøres at også dommere, uavhengig av taushetsplikten, har rett og plikt til å melde fra til barneverntjenesten. Vi mener bestemmelsen også bør nedfelles i barnevernloven § 6-4.

Saksbehandling i barnelovssaker for domstolene – saker med volds- og overgrepssproblematikk:

Av forslaget pkt. 7.2 fremgår det at dommeren bør vurdere om en sak er egnet for mekling ved familievernkontoret. Departementet vurderer at saker med volds- og overgrepssproblematikk ofte vil være best egnet for tradisjonell behandling med hovedforhandling og dom, og at disse sakene ikke egner seg for mekling. Hovedregelen i barneloven § 51 er at foreldre med felles barn under 16 år skal møte til mekling. Det kan gis forskrift om unntak fra møteplikten, jf. § 51 fjerde ledd, og forskrift om mekling etter ekteskapsloven og barneloven (meklingsforskriften) § 7 andre ledd hjemler et slikt unntak. I følge § 7 andre ledd plikter ikke en forelder å møte dersom tvingende grunner er til hinder for det. Eksempel på tvingende grunner i bestemmelsen er alvorlig sykdom. Det er etter gjeldende rett forutsatt at det i utgangspunktet skal gjennomføres mekling utover dette, også i saker der en part kan kreve skilsmisse etter ekteskapsloven § 23. Vi mener det bør presiseres i meklingsforskriften at også saker med volds- og overgrepssproblematikk er eksempler på tvingende grunner som kan innebære et unntak fra meklingsplikten.

Med hilsen

Bente Rygg
avdelingsdirektør

Tove Narud
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent.